

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφίον ὁδ. Ἐρμού—261

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναΐδος» καὶ τῶν ξένων Περιοδικῶν ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὰς συνδρομάς των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὰς διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Ἄμα τῇ παραλαβῇ τῆς συνδρομῆς, ἀποστέλλεται δωρεάν τοῖς Συνδρομηταῖς τῆς «Ἀθηναΐδος» χρωματισμένη εἰκὼν.

Παῖδες καὶ νεανίαι ἀποδύονται εἰς τὸ στάδιον τοῦ πρακτικοῦ βίου ἐνίοτε μετὰ τῆς ἰδέας, ὅτι ἡ ἐπιτυχία τινὸς ἤρτηται ἐκ τῆς ταχυνοίας καὶ δολοπλοκίας. Φαντάζονται, ὅτι ἐάν τις δύναται πάντοτε νὰ δράξῃται τοῦ πλείονος ἐκ πάσης ἐπιχειρήσεως, ἀδιάφορον ἐὰν πρὸς τοῦτο μεταχειρισθῇ ἀπάτην καὶ χαμερπῆς φανῆ, κερδαίνει τὸν σκοπὸν του, καὶ ἡ εὐδαιμονία του ἀσφαλίζεται. Τοῦτο εἶναι μέγα λάθος. Ἡ διαρκὴς εὐδαιμονία δὲν δύναται νὰ βασίζεται ἐπὶ τῆς πονηρίας καὶ ἀτιμίας. Ὁ πολύμητις καὶ ἀπατεὼν πάντοτε θέλει πέσει θύμα εἰς τὰς ἐπιρροάς, αἰτινες ἀείποτε τὸν περιστοιχούσιν. Ὁ οἶκος αὐτοῦ ἰδρύεται ἐπὶ τῆς ἄμμου, καὶ τὰ θεμέλια αὐτοῦ θέλουσι βεβαίως σαλευθῆ. Οἱ νέοι πρέπει πολλοὶ νὰ προσέξωσιν εἰς τὰς ἀληθείας ταύτας. Τὸ μέλλον τοῦ νέου ἐκείνου εἶναι ἀσφαλές, ὅστις ἀποφεύγει πᾶσαν δολοπλοκίαν, καὶ τίθῃσι τὰ θεμέλια τοῦ σταδίου του ἐπὶ τῶν ὑγιεινῶν ἀρχῶν τῆς αἰωνίου ἀληθείας.

Ἡ ΠΕΡΙ ΥΠΗΡΕΤΩΝ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Πολλάκις ἤλθεν ἡμῖν κατὰ νοῦν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων εἰς τὴν περιφρούρησιν τῆς οἰκογενειακῆς ἀσφαλείας καὶ τιμῆς διὰ τινος μέτρου καθ' ὃ νὰ γίνωνται γνωστὰ τὰ πρόσωπα τὰ ἐν ταῖς οἰκογενεαῖς προσλαμβανόμενα πρὸς ὑπηρετικὰ ἔργα, ἐγινώσκωμεν δὲ ὅτι ἡ ἀστυνομία τινῶν εἰ μὴ ὄλων ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν πόλεων συνειθίζει νὰ διδῇ βιβλίον εἰς τοὺς ὑπηρετάς καὶ τὰς ὑπηρετριάς δι' ὧν ἀφ' ἑνὸς μὲν γινώσκεται τὸ λαμβάνον αὐτὰ πρόσωπον εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐγγράφεται ἡ διαγωγή παρὰ τοῦ μισθώσαντος αὐτὸ πρόσωπον πρὸς γνῶσιν τοῦ μέλλοντος νὰ προσλάβῃ τὸ πρόσωπον τοῦτο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ παρ' ἡμῖν ἀσφαλῶς ὡς ἐκ τῆς ἀνατροφῆς τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Ὁ ὑπηρετὴς ἢ ἡ ὑπηρετρία παρ' ἡμῖν δὲν ἔχει τὸν χαρακτῆρα, ὃν ἔχει εἰς τὰς πόλεις τῆς Εὐρώπης. Ὁ ὑπηρετὴς ἐνταῦθα λαμβάνει τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ἐξ ἀνάγκης καὶ δὲν ἐννεοῖ νὰ τὸ διατηρήσῃ εἰμὴ ἐφόσον ἡ ἀνάγκη αὕτη ὑφίσταται ἐντεῦθεν δὲν ἔχει καὶ τὴν διάθεσιν νὰ λάβῃ δίπλωμα τοιοῦτου ἐπαγγέλματος ἐπισήμως τῆς κοινωνίας τιτλοφορούμενος. Καὶ αἱ ὑπηρετίδες μόνον πρὸς σχηματισμὸν τῆς προικὸς αὐτῶν ἐργάζονται ἔτοιμοι οὔσαι νὰ καταλείψωσι καὶ τὴν ἀρίστην οἰκίαν, ὅπταν παρουσιασθῇ ἡ εὐκαιρία ν' ἀποκατασταθῶσι. Τὸ τοιοῦτον παρ' ἡμῖν εἶναι ὁ κανὼν δὲν ἀμφιβάλλωμεν δὲ, ὅτι αἱ ἐξαίρεσεις αὐτοῦ μετροῦνται ἐπὶ τῶν δακτύλων. Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει πραγμάτων φρονοῦμεν, ὅτι μέγιστα προσκόμματα, ἂν μὴ καὶ ἀνωπέρβλητα, θέλει ἀπαντήσῃ ἡ ἀστυνομία πρὸς ἐκτέλεισιν τῆς διαταγῆς, ἣν πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐδημοσίευσεν.

Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Ἡ Κωνσταντινούπολις ἢ παρὰ τῶν Τούρκων Σταμπούλ καλούμενη εἶναι κέντρον περὶ ὃ πολλὰ μεγάλα συμβάντα κατὰ τε τοὺς παλαιούς καὶ νεωτέρους χρόνους ἔλαβον χώραν. Τὸ ὄνομα αὐτῆς, ὡς εἶναι γνωστόν, διατηρεῖ τὴν μνήμην τοῦ θεμελιωτοῦ αὐτῆς Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, τοῦ πρώτου χριστιανοῦ αυτοκράτορος τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κόσμου. Ἠρξάτο τῆς οἰκοδομῆς τῆς πόλεως περὶ τοῦ 328 μ. Χ. ἔτους, καὶ κατέστησεν αὐτὴν μητρόπολιν τῶν κτήσεων αὐτοῦ. Ἀλλὰ σχεδὸν χίλια ἔτη πρότερον, μέρος τῆς θέσεως ταύτης εἶχε καταληφθῆ ὑπὸ τοῦ Βυζαντίου, πόλεως κτισθείσης ὑπὸ Ἑλληνικῆς ἀποικίας (658 π. Χ.). Ἡ ἀρχαιότερα αὐτῆς θεμελίωσις περιωρίσθη κυρίως εἰς τὸ μέρος τῆς γῆς, ἥτις ἀμέσως εἶναι ἀπέναντι τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀσίας, καὶ τὸ ὅποιον καλύπτεται νῦν ὑπὸ τῶν αυτοκρατορικῶν ἀνακτόρων, ἧτοι τοῦ Σαραγίου. Ἐκ ποικίλων σκέψεων ὀρμηθεὶς παρεκινήθη ὁ Κωνσταντίνος νὰ καθιδρῶσῃ νέαν πρωτεύουσαν καὶ νὰ ἐκλέξῃ τὰ σύνορα τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας εἰς τὴν θέσιν αὐτῆς. Ἐπὶ ἡμίσειαν ἑκατονταετηρίδα οἱ αυτοκράτορες εἶχον παύσει νὰ διαιτῶνται ἐν Ῥώμῃ, καίτοι ἐπισκέπτοντο αὐτὴν ἐνίοτε. Ἡ πρότερον κυβέρνησις τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως ὑπὸ διαφόρους κυβερνήτας, ὡς ὑπὸ τὸν Διοκλητιανὸν καὶ Μαξιμιανόν, εἶχε χαλαρώσει τὴν ἐνότητα μεταξὺ τῶν δύο μερῶν τῆς αυτοκρατορίας, καὶ ὁ Κωνσταντίνος, κατὰστάς ὑπέροχος, ἐζήτησε νὰ παλινορθώσῃ τὸν δεσμὸν διὰ τῆς ιδρύσεως μητροπόλεως ἐπὶ τοῦ συνδέσμου τῶν δύο διαιρέσεων. Τὸν Μάϊον τοῦ 330 μ. Χ., ἡ πόλις ἐνεκαινίσθη ὡς πρωτεύουσα. Ἐπτὰ ἔτη βραδύτερον ἐδέχθη τὸ πτώμα τοῦ θεμελιωτοῦ αὐτῆς, καὶ 43 ἔτη ὕστερον, τὸ 380 μ. Χ., ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀρκαδίου, συνετάχθη κατάλογος τῶν οἰκοδομημάτων αὐτῆς. Ὑπῆρχον τότε 4, 388 οἰκίαι, 14 ἀνάκτορα, 8 λουτρῶνες, 20 κολυβητικὰ σχολεῖα, 52 στοαί, 2 γερουσίας μέγαρα, καὶ 14 ἐκκλησίαι, πλὴν τῶν θεάτρων, ἀγορῶν, ἵπποδρομίου, νομισματοκοπέου κτλ. Ὑπὸ τοῦ Θεοδοσίου Β', Ἰουστινιανοῦ καὶ Ἡρακλείου, ἡ πρωτεύουσα ηὐρύνθη καὶ ἐκαλλωπίσθη ἕως οὗ κατέστη ἐφάμιλλος τῆς Ῥώμης, καταστάσα ἴσως ἢ λαμπρότερα καὶ πλουσιωτέρα πόλις τοῦ κόσμου.

Ὀλίγαι πόλεις συχνότερον ἠλώθησαν ἐξ ἐφόδου ὅσον ἡ Κωνσταντινούπολις. Τὸ ἀρχαῖον Βυζάντιον, ἐν ἔτει 340 π. Χ., προσεβλήθη ὑπὸ τοῦ Φιλίππου, τοῦ πατρὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου· ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι παροτρυνθέντες ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους, ἤλθον εἰς βοήθειαν καὶ ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ ἀρῇ τὴν πολιορκίαν. Νύκτα τινὰ, καθ' ἣν οἱ Μακεδόνες ὑπέσκαπτον τὰ τεῖχη παρασκευάζοντες μεγάλην πολιορκίαν, νέα σελήνη ηὐκόλυσε τοὺς κατοίκους νὰ διακρίνωσι τὸν κίνδυνον, καὶ νὰ ματαιώσωσι τὰ ἔργα τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ ἡμισέληνος ἦτις εὕρηται ἐπὶ βυζαντινῶν νομισμάτων, καὶ ἦτις ἀκολούθως ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν ὡς ἔμβλημα αὐτῶν, ὑποτίθεται ὡς ἀναμνηστικὸν τὴν

ἀπαλλαγὴν ταύτην. Ἐν ἔτει 616, μ. Χ. ἡ Κωνσταντινούπολις ἐπολιορκήθη ὑπὸ τοῦ Χοσρόη, καὶ ἐν ἔτει 626 ὑπὸ τῶν Περσῶν καὶ Λυβίων. Ἐν ἔτει 668, προσεβλήθη ὑπὸ τῶν Ἀράβων, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μωαβιὰ, τοῦ ἑκτοῦ καλῖφου. Μεγάλαι ἐγένοντο προπαρασκευαί πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην, διότι ἐγένετο πρὸς ἐκπλήρωσιν διακαοῦς πόθου τοῦ Μωάμεθ, ὅστις ἐμελέτησε τὴν κατάκτησιν τῆς ὑπερηφάνου τῶν Καισάρων πρωτεύουσας ὡς τὸν μέγιστον θρίαμβον τοῦ Ἰσλάμ. Ἀλλ' οἱ πολιορκούμενοι μετεχειρίσθησαν τὸ ἑλληνικὸν πῦρ, νέον καὶ φοβερὸν μέσον καταστροφῆς κατὰ τῶν μουσουλμάνων, καὶ μετὰ ἐπανειλημμένας ἐφόδους, ἐπὶ ἑξ ἔτη, οἱ τοῦ Ἰσλάμ ὀπαδοὶ ἀπεσύρθησαν τῶν τευχῶν τῆς, μετὰ μεγίστης ἀπωλείας. Οἱ Ἀραβες ἐπανελάθον τὴν ἐπίθεσιν τὸ 716, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀπέτυχον. Οἱ Ῥῶσσοι ὑπὸ τὸν Ὀλέγ, τὸν ἄμεσον διάδοχον τοῦ Ρουρικ, ἐστράτευσαν εἰς τὰ περίχωρα τῆς πόλεως τὸ 865 καὶ κατέστησαν ὑπὲρ τὴν μίαν ἑκατονταετηρίδα τόσοι φοβεροὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν αυτοκρατορικὴν οἰκογένειαν, ὅσον οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν ἐγένετο εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς σουλτάνους.

Ἐν ἔτει 1204, ἡ πρωτεύουσα ἐάλω ὑπὸ τῶν σταυροφόρων, ὧν ἡ διαγωγή ἐθικε ἀνεξίτηλον στίγμα ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τῶν φράγκων καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολήν, ἰδίᾳ μάλιστα καθόσον αὐτὴ καταπληκτικῶς ἦτον εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν τῶν Μωαμεθανῶν, οἵτινες ὀλίγα ἔτη πρότερον εἶχον κατακτήσει τὰ Ἱεροσόλυμα. Ὄταν ὁ Σαλαδὴν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ταύτην, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐσεβάσθη, καὶ οἱ κατακτηθέντες χριστιανοὶ διετέλεσαν ἐν κατοχῇ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν. Ἀλλ' οἱ σταυροφόροι ἐλεηλάτησαν χριστιανικὴν πόλιν, ἐβεβήλωσαν τοὺς ναοὺς αὐτῆς, καὶ ἐξύβρισαν τοὺς κατοίκους. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀγριωτάτης ἀκολασίας, οἱ ἀρχηγοὶ παρενέβησαν πρὸς παλινορθώσιν τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχίας, καὶ τινες τῶν στρατιωτῶν ἐθανατώθησαν, εἰς δὲ τῶν Γάλλων ἵπποτῶν ἀπηγγονίσθη τῇ διαταγῇ τοῦ κόμητος Σαιντ Πῶλ, φέρων τὴν ἀσπίδα αὐτοῦ περὶ τὸν λαϊκὸν ἀνηρτημένον. Οἱ Ἕλληνας ἀπέσπασαν τὴν πρωτεύουσαν αὐτῶν ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν Λατίνων ἐν ἔτει 1261 καὶ ὀριστικῶς ἀπώλεσαν αὐτὴν κατακτηθεῖσαν ὑπὸ τῶν Μωαμεθανῶν ἐν ἔτει 1453. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ τοὶ ἀπειληθεῖσα ὑπὸ ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν, οὐδέποτε πράγματι ἐξεπορθήθη.

Ἡ ὀθωμανικὴ πρωτεύουσα κατέχει τοὺς ἑπτὰ λόφους καὶ τὰς παρεμπιπτούσας κοιλάδας ἔχουσα περίμετρον 13 μιλίων. Ἡ ἑκτασις αὐτῆς περιτοιχεῖται ὑπὸ τριπλῶν τευχῶν, τὰ ὅποια ἐκ τοῦ μέρους τῆς ξηρᾶς τοῦ μάλλον εὐαλότου ἔχουσι βαθεῖαν τάφρον, πλάτος 25 ποδῶν. Τὸ φρούριον κατ' ἀρχὰς ἑλληνικὸς προμαχῶν ἐκτίσθη ὑπὸ Μωάμεθ τοῦ Β', καὶ ἐγένετο χρῆσις ὡς φυλακαὶ τοῦ κράτους. Τρεῖς τῶν ἑπτὰ αὐτοῦ πύργων ἐξέλιπον καὶ οἱ ἀπομένοντες τέσσαρες ἀπειλοῦσι νὰ καταρρεύσωσι ἔχοντες ὕψος 200 ποδῶν. Ὑπῆρχε πρότερον συνθήσια, ὅταν ἡ Πύλη ἐκήρυττε πόλεμον, ὁ ἀτυχὴς πρεσβευτὴς τῆς ἐχθρῆς δυνάμεως

νὰ κλείηται ἐντὸς τοῦ φρουρίου τούτου, κατὰ παράβασιν τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν. Τὸ ἔθος τοῦτο ἐξέλιπε μόνον περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος.

Ἐπτὰ πύλαι ἀγούσιν εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς θαλάσσης τοῦ Μαρμαρᾶ, καὶ ἑπτὰ ἀπὸ τοῦ Κερατείου Κόλπου, ἀποτελοῦσαι, μετὰ ἑξ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς πυλῶν, σύνολον εἴκοσι· ἀλλ' ἀρχικῶς ἦσαν εἴκοσι ὀκτώ. Ἐντὸς τῶν τευχῶν ὑπάρχει συγκεχυμένη ὁμάς ξυλίνων οἰκιῶν ἢ κοιλάδων πλήρων ἐκ ξυλίνων οἰκιῶν, καὶ ἐγκατεσπαρμένων ὑπὸ πολυαριθμῶν λουτρῶν, χανίων, καὶ τσαμιῶν.

Ἐπτὰ τσαμίαι φέρουσι τὸν τίτλον αυτοκρατορικῶν, καὶ πλείστα ἐξ αὐτῶν φέρουσι τὰ ὀνόματα τῶν ἰδρυτῶν αὐτῶν. Ταῦτα εἰσὶ τῆς Ἁγίας Σοφίας, τοῦ Σουλτάνου Μωάμεθ, Σουλτάν Σελίμ, τοῦ Σολιμανιῆ, Σουλτάν Ἀχμέτ, τοῦ Ὀσμάνιῆ καὶ Σουλτάν Βαγιαζήτ. Πλὴν τούτων εἰσὶν ἴσως οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν διακοσίων μικροτέρων τσαμιῶν καὶ τριακόσιν δημόσια ἐκκλησία.

Ἡ ἀρχαία ἐκκλησία τῆς Σοφίας, μετονομασθεῖσα Ἁγίας Σοφίας, κατέχει τὴν κορυφὴν τοῦ πρώτου ἐκ τῶν ἑπτὰ λόφων. Ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ηὐρύνθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου, ἐγένετο παρανόημα τοῦ πυρὸς ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀρκαδίου, ἀνοικοδομήθη ὑπὸ τοῦ Θεοδοσίου Β', καὶ πάλιν ἐκάνη τὸ πέμπτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ὅστις ἀνήγειρεν αὐτὴν πάλιν ἐκ θεμελιῶν μετὰ μείζονος ἐπιλαμπρότητος, ὡς σήμερον εὕρεσκειται. Ἡ Ἁγία Σοφία ἐγγυμῶθη ἐκ τῶν πολυτίμων αὐτῆς πραγμάτων ὑπὸ τῶν σταυροφόρων καὶ ἄλλων, προτοῦ νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας τῶν Μουσουλμάνων. Κατὰ τὰ κυριώτερα αὐτοῦ μέρη τὸ οἰκοδόμημα διετέλεσεν ἀμετάβλητον ἐπὶ δεκατρεῖς ὄλας ἑκατονταετηρίδας. Ἐξωτερικῶς εἶναι μέγα τετράγωνον οἰκοδόμημα, καλυπτόμενον ὑπὸ θόλων, εἰς οὓς οἱ νέοι αὐτῆς κύριοι προσέθηκαν ὠραῖον μιναρὲν εἰς ἐκάστην τῶν τεσσάρων αὐτοῦ γωνιῶν. Ἐσωτερικῶς παριστάνει τὸ σχῆμα σταυροῦ ἐκάστης ἐγκοπῆς τοῦ ὁποῦ ὑπέρεκειται θόλος, 115 ποδῶν διαμέτρου, καὶ ὕψους 180 ποδῶν.

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ θόλου φέρει τὸ ἐξῆς χωρίον τοῦ Κορανίου, τὸ ὁποῖον φωτογωγεῖται κατὰ τὰς νύκτας τοῦ Ῥαμαζανίου: «Ὁ Θεὸς εἶναι τὸ φῶς τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς». Περίχρσοι ἡμισέληνοι κοσμοῦσι τὰς κορυφὰς τῶν μιναρῶν, ἢ μία τῶν ὁποῦν ἔχει διάμετρον 50 γυαρδῶν. Ἡ περιχρῶσις τῆς ὑπερμεγέθους ταύτης ἡμισέληνου ἐκόστισεν εἰς τὸν Μουράτ Γ' 50,000 δουκάτα. Λέγεται ὅτι εἶναι ὀρατὴ 100 μίλια μακρὰν ἐκ τῆς θαλάσσης, δύναται δὲ νὰ φανῇ ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Ὀλύμπου, στίλβουσα εἰς τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνας.

Ἐν ἔτει 1847—8, ὁ Φοσσάτι, Ἴταλὸς ἀρχιτέκτων, διετάχθη ὑπὸ τοῦ σουλτάνου νὰ ἐπιδιορθώσῃ καὶ καλλωπίσῃ τὸ τέμενος. Τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας ἐπεμψεν ἀρχιτέκτονα καλούμενον Σελτεσμῆρ

εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως μετρήσῃ ἀκριβῶς, καὶ περιγράψῃ ὀλόκληρον τὸ οἰκοδόμημα, ἐπιτυχῶν τὸ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖον φερμάνιον. Ἐνῶ ἐγίνοντο αἱ ἐπιδιορθώσεις ἀπροσδόκητος ἀποκάλυψις ἐφάνη. Καταπεσόντων τῶν ἀσβεστοματῶν ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ θόλου καὶ ἄλλων μερῶν, τὰ ὠραῖα ψηφιδωτὰ, δι' ὧν οἱ χριστιανοὶ τέκτονες ἐκόσμησαν λίαν πλουσίως αὐτὴν περιήλθον εἰς φῶς, καὶ ἄπειρα ἄλλα κοσμήματα ἐφάνησαν, ἢ ὑπαρξίς τῶν ὁποῦν οὐδέποτε εἶχεν ὑποπτευθῆ. Ὁμοίωτα τῶν ἐνδιαφερόντων τούτων μνημεῖων τῆς ἀρχαίας τέχνης ἐδημοσιεύθησαν ἕκτοτε ἐν Βερολίνῳ.

Ο ΛΕΩΝ ΜΕΛΑΞ

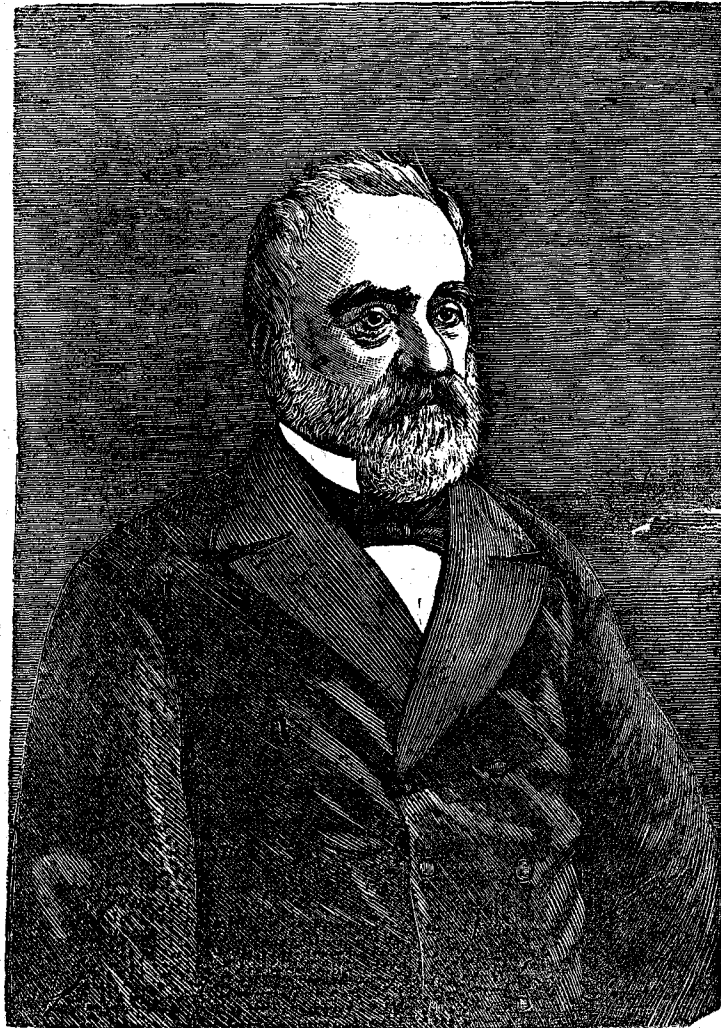
«Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες... ἡτὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν». (Ἀποκ. ιδ', 13).

Εἰς τοὺς νεκροὺς, οὓς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον μακαρίζει, ἀνήκει ἀναμφισβητήτως καὶ ὁ πρὸ ὀλίγου μεταστὰς ἀφ' ἡμῶν, ὁ αἰοίδιμος Λέων Μελάς. Ὅτι ὁ Λέων Μελάς ἦτο ἐξ ἐκείνων, τοὺς ὁποῦς τὰ ἀγαθὰ ἔργα ἀκολουθοῦσιν ὀπισθεν αὐτῶν καὶ προπορεύονται νὰ μαρτυρήσωσιν ἐνώπιον τοῦ Ὑψίστου, μαρτυρεῖ ἡ ἀγαθὴ φήμη καὶ τὸ καλὸν ὄνομα, ὅπερ κατέλιπεν εἰς ἅπασαν τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Ἄν ὁ Λέων Μελάς δὲν ἦτο ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς Ἀποκαλύψεως, ὧν τὰ ἔργα ἀκολουθοῦσιν αὐτοὺς, δὲν θὰ ἐξεδηλοῦτο τοσοῦτον ἀθροῦς τὸ πένθος τοῦ κοινοῦ, δὲν θὰ ἐσπευδον ἀθρομήτως τοσοῦτοι λόγιοι ἄνδρες νὰ εἰπωσιν ἑπαινον τὸν πρέποντα ἐπὶ τῇ κηδείᾳ καὶ τῷ τάφῳ καὶ τῷ μνημοσύνῳ αὐτοῦ. Ὁ Λέων Μελάς ἦτο τῷ ὄντι *λύχνος καὶ φάινωρ* ἦτο λύχνος κείμενος οὐχὶ ὑπὸ τὴν τράπεζαν, ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐφεγγεν ὑπὲρ πάντων. Ὁ ἰδιωτικὸς καὶ ὁ πολιτικὸς αὐτοῦ βίος μαρτυροῦσιν, ὅτι ἦτο ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες καὶ εἰς ἄλλας εὐ ἡμέρας πολιτείας δυσκόλως ἀπαντῶσι, δυστυχῶς δὲ σπανίζουσιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ.

Ὁ Λέων Μελάς κατήγετο ἐκ γονέων γεννηθέντων ἐν Ἰωαννίνοις· οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἀνήκον εἰς τὰς ἐπιφανεστάτας καὶ εὐπορούσας οικογενεῖας τῶν Ἰωαννίνων ἐκείνας, αἵτινες δὲν διέπρεπον τοσοῦτον ἐπὶ πλούτῳ καὶ πολυτελείᾳ καὶ ματαιαῖς ἐπιδείξεσιν, ὅσον ἐπὶ εὐσεβείᾳ καὶ ἠθῶν χρηστότητι. Ὑπὸ τοιούτων γονέων ἀνατραφεὶς ἦτο ἐπόμενον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐμῆλε ν' ἀναδειχθῆ ἐν τῇ κοινωνίᾳ οὐχὶ τοσοῦτον ἐπὶ τῷ πλούτῳ, ὅσον ἐπὶ τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ χρηστότητι αὐτοῦ.

Τὴν εὐσεβείαν καὶ τὴν χρηστότητα αὐτοῦ ἐπεδείξατο εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον, ὅπερ ταχέως ἐγκατέλιπε καὶ κατέφυγεν εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, διότι δὲν ἐδύνατο νὰ συμβιάσῃ τὰ καθήκοντα τῆς συνειδήσεώς του πρὸς τὰς ἀλόγους ἀπαιτήσεις τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας. Ἰδιωτεύων ὅμως ὁ Λέων Μελάς δὲν διήγε τὸν βίον ἀργῶν καὶ δαπανώμενος ἐφ' ἃ μὴ δεῖ· ἀλλ' εἰργάζετο ὑπὲρ τῆς πατρίδος πὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, συγγράφων καὶ διδάσκων. Ὁ Γεροστάθης εἶναι ἀπει-

κόνισμα τῆς χρηστῆς καὶ ἐναρέτου αὐτοῦ πολιτείας. Τίς ἀναγιγνώσκων αὐτὸν δὲν αἰσθάνεται ἀγάπην πρὸς τὸν πατέρα τοῦ Γεροστάθου, τὸν Λέοντα Μελά; Τίς ἀναγιγνώσκων δὲν διατίθεται εὐκρέστως πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ δὲν ἄγεται εἰς πραγμάτων τῶν ἀρετῶν, τὰς ὁποίας μετὰ τὸσαύτης γλυκύτητος καὶ πειθοῦς διδάσκει; Ἄν ὁ Λέων Μελάς ἀπέθανεν, ζῆ ὁμοῦ καὶ θά ζῆ ἐν τῷ Γεροστάθῳ, ὅστις θά ἐπιζῆ ἐπὶ αἰῶνας χρησιμεύων ὡς τροφή πνευματικῆ τῆς νεωτέρας γενεᾶς.

Ο ΛΕΩΝ ΜΕΛΑΣ

Ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, ὃν ἀπηγγείλαμεν κατὰ τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ ἐλέγομεν τὰ ἐξῆς, τὰ ὁποία θεωροῦμεν ἄξια νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ ἐνταῦθα.

«Ὁ Λέων Μελάς περιγράφων τὸν Γεροστάθου καὶ «ἐξαιρετικῶς τὸν χαρακτήρα ἐν τῷ ἐπιταφίῳ ἐπιγράμματα ἄριστα καὶ ἀκριβέστατα, νομίζομεν, ἐξαικόνισεν αὐτόν. Ἴδου τί ἐπέγραψεν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Γεροστάθου:

Ἐνταῦθα κεῖται ὁ Γεροστάθου
(δηλ. ὁ Λέων Μελάς).

Χριστιανὸς ἐνάρετος καὶ Ἑλλήν φιλόπατρις, ὅς, Κύριον τὸν Θεὸν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ τὸν πλησίον ὡς αὐτὸν ἀγαπήσας, αὐτὸς τε μακάριος ἦν καὶ τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ καλοκάγαθιαν ἤγειν.

«Ἄν τοιαύτη τεθῆ ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ νοῦδόλως. θ' ἀπομακρυνθῶσι τῆς ἀληθείας. Ναι, τοι-

αὐτος ὑπῆρξας, ἄνερ σεβαστῆ, Χριστιανὸς ἐνάρετος καὶ Ἑλλήν φιλόπατρις».

Ἴνα δὲ καταφανῆ σαφέστερον ἡ χριστιανικὴ ἀρετὴ καὶ ἡ εὐσέβεια, ὑφ' ἧς ἐφλέγετο ὁ αἰοίδιμος Λέων Μελάς, δημοσιεύομεν ἐνταῦθα τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἔγραψε πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Θεολογικοῦ Συλλόγου, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, συγχαίρων αὐτῷ ἐπὶ τῇ συστάσει τοῦ τοιοῦτου συλλόγου. Ἴδου ἡ ἐπιστολή:

Πρὸς τὸν Θεολογικὸν Σύλλογον

«Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»

Κύριε Πρόεδρε,
Ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 68 ἐπιστολῆς ὑμῶν καὶ τῶν ἐν αὐτῇ

μένου Κλήρου καὶ ἀνευ τῆς ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων χριστιανικῆς καὶ ἠθικῆς μορφώσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων εἶναι ἀδύνατον ἡ κοινωρία ἡμῶν ἐξαχρειουμένη ἐπὶ τέλους νὰ μὴ καταρρεύσῃ, δὲν δύναμαι νὰ μὴ συγχαρῶ ἀπὸ καρδίας καὶ ὑμᾶς, Κύριε Πρόεδρε, καὶ ἅπαντα τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ Θεολογικοῦ Συλλόγου διὰ τὴν εὐγενῆ καὶ κοινωφελέστατον

Ἡ ἀρχιδούκισσα ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ βασίλισσα τῆς Ἰσπανίας.

ἐσωκλειομένων ἀσμένως ἐπληροφόρηθην τὴν σύστασιν τοῦ Θεολογικοῦ Συλλόγου «ὁ Ἀπόστολος Παῦλος». Πειποθῶς ὅτι ἀνευ μορφώσεως ἐναρέτου καὶ πεπαιδευ-

ἀγῶνα, ὃν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος εὐτυχῶς ἀνέλθετε. Εὐχομαι δὲ ὀλοψύχως ὅπως ὁ Ὑψίστος εὐλογῆσθαι τὸ ἔργον ὑμῶν, ἐπιδαψιλεύων ὑμῖν ἀφθονὰ τὰ μέσα πρὸς ἐπίτευ-

ζιν των ευγενων υμων προθεσεων, και απαλλαττων υμας απο πασης κακωντεροωδης αντιδρασεως α) και απο παντος κινδυνου, ον αι θεολογικαι συζητησεις δυνανται ενιοτε να γεννησωσι.

Παρακαλω δε υμας, Κυριε Προεδρε, να δεχθητε ως μικρον δειγμα βαθειας ευγνωμοσύνης μου δια τὸ τιμητικὸν δίπλωμα, ὅπερ ὁ Σύλλογος εὐηρεστήθη νὰ μοι ἀποστείλῃ τὰ ἐν τῇ ἐπακλείστῳ σημειούμενα πονημάτια, συγχρόνως δὲ καὶ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς υμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἰανουαρίου 1879.

ΛΕΩΝ ΜΕΛΑΣ.

Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ Λέων Μελάς, ἀληθῆς χριστιανὸς καὶ Ἕλλην φιλόπατρις. Δικαιῶς λοιπὸν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς αὐτὸν τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος: «Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπάρτι. Ναι, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν».

ΚΩΝΣΤ. ΝΕΣΤΟΡΙΑΝΗΣ.

Η ΑΡΧΙΔΟΥΚΙΣΣΑ ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ.

Τῇ 29 Νοεμβρίου (ν) ἐτελεσθησαν οἱ γάμοι τῆς Ἀρχιδουκίσσης τῆς Αὐστρίας Μαρίας Χριστίνης μετὰ τοῦ Ἀλφόνσου βασιλέως τῆς Ἰσπανίας. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς ἐξ Αὐστρίας παρητήθη ἐπισήμως τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θρόνου ἐνώπιον τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν προέδρων τῶν δύο βουλῶν ἐν ἐπισημῶν τελετῇ. Ἡ παραιτήσις αὕτη ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς οἰκογενείας τοῦ Ἀψβουργικοῦ οἴκου, καθ' ὃν πᾶσα πριγκίπισσα νυμφευομένη ζένον δέον νὰ παραιτῆται δι' ἑαυτὴν καὶ τοὺς ἀπογόνους τῆς τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς ἐπὶ τοῦ αὐστριακοῦ θρόνου. Τὴν ἀρχιδουκίσσαν μεταβάσαν εἰς Μαδρίτην συνώδευσεν ἡ μήτηρ αὐτῆς ἀρχιδουκίσσα Ἐλισάβετ.

ΙΧΘΕΙΣ

Ὁ ἀριθμὸς τῶν τροφιμακίων ἰχθύων εἶναι πολυαριθμώτατος. Παρ' ἅπανσι τοῖς τόποις, πλὴν τινῶν ἐξαιρέσεων, οἱ τοῦ γλυκέως ὕδατος, καὶ οἱ μὴ ἀπομακρυνόμενοι τῶν παραλίων εἰσὶ τρυφερώτεροι, παρὰ τοὺς ἐν τῷ πελάγει καὶ τοὺς διαβατικούς ἰχθῦς.

Τὸ κρέας τοῦ ἰχθύος θεωρεῖται γενικῶς ὡς ἥττον θρεπτικὸν τοῦ τῶν λοιπῶν ζῶων. Ὅταν δὲ τοῦτο ᾖναι λευκὸν, μετρίως σκληρότητος καὶ ὀλίγον λιπαρὸν, εἶναι εὐπεπτότερον τοῦ τραχέως καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον κεχρωματισμένου καὶ τοῦ λίαν παχέως. Δυνάμεθα ἰδὲ νὰ εἴπωμεν ἐν γένει, ὅτι ὅσον σωματωδέστερα εἰσὶ τὰ ζῶα, τόσον ὀλιγώτερον εὐπεπτά εἰσι.

(α) Δὲν ἐψεύσθη, ἀείμνηστε ἄνερ, ἀλλὰ προσηφτεύσας, διότι εὗρεν ἀντίστασιν. ἐκεῖ, ὅθεν ἤλπιζεν ὑποστήριξιν γενναίαν!

Ἰχθεῖς κάλλιστοι καὶ ὑγιεινότεροι εἰς τινὰς τόπους, εἰσὶν ἐπικινδυνώτατοι εἰς ἄλλους. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ συμβουλευώμεθα τοὺς ἐγγχωρίους, οἵτινες δύνανται νὰ δώσωσιν ἀναγκαίως καὶ ἀκριβεῖς πληροφορίας. Πιστεύεται γενικῶς, ὅτι οἱ ἀγρευόμενοι ἰχθεῖς ἐνθα ἐνδοξεύεται ἡ κἀνάβις ἢ τὸ λινάριον εἰσὶν ἐπιβλαβεῖς. Ἄλλ' ὁ περίφημος Γάλλος ἱατρός, καὶ ὑγιεινολόγος Παρέντιος Δουκατελέτης ἀπέδειξεν ἐσφαλμένην τὴν ἰδέαν ταύτην. Ὅπως δὲ ἐπειδὴ αἱ ἀλλοιοῦσαι τὴν σάρκα τῶν ἰχθύων ὕλαι εἰσὶν ἔτι οὐχὶ καλῶς γνωσταί, φρονήσεως ἔργον εἶναι ν' ἀποφεύγωμεν τοὺς προερχομένους ἐξ ὕδατων περιεχόντων ὕλας ἱκανὰς νὰ μεταβάλλωσι τὴν ὑγίαν αὐτῶν, ἢ δηλητηριαζομένους ὑπὸ τοῦ λεγομένου φλώμου πρὸς εὐχερῆ ἀγρευσιν αὐτῶν, ἢ ἐπὶ τέλους τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὰς ἀκτὰς, ἐν καιρῷ ὑπερβολικοῦ καύσωνος τοῦ θέρους.

Πλὴν τεσσάρων ἢ πέντε εἰδῶν, τὰ ὁποῖα διατηροῦνται δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, ὁ ἰχθὺς δὲν παρέχει ὑγιεινὴν καὶ εὐάρεστον τροφήν, ἐὰν δὲν ᾖναι νωπότατος, καὶ δέον νὰ γινώσκωμεν ὅτι ἡ σῆψις ἄρχεται ἐν ἄκρῃ ταχύτητι. Ἐὰν δὲ ἐξετάσωμεν τὰς διαφόρους προετοιμασίας, ὅπως καταστῇ ὁ ἰχθὺς κατάλληλος πρὸς τροφήν, εὐρίσκομεν, ὅτι ὁ τῆς ἐσχάρας εἶναι ὁ κάλλιστος. Ὁ βραστὸς ἰχθύς ἔρχεται κατόπιν, καὶ οὕτω παρασκευάζονται συνήθως οἱ παχεῖς ἰχθεῖς. Μετὰ ταῦτα ἔρχεται ὁ τηγανητὸς καὶ ἐνθ' ὁ οὕτω παρασκευαζόμενος ἰχθὺς εἶναι δυσπεπτος, γίνεται, ὅμως μεγαλειτέρα τούτου χρῆσις καὶ κατανάλωσις.

Τὰ ἠλιόκαυτα, τὰ καπνιστὰ, τὰ παστὰ καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ ἐλαιολάδου ἐνθεθειμένα ὀψάρια εἰσὶ τὰ μᾶλλον εὐδιατήρητα. Παντὸς εἶδους δυνάμεθα νὰ καταστήσωμεν τοιαῦτα, ἀλλ' ἐν γένει καταφεύγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἰς ἐπτὰ ἢ ὀκτὼ ἤδη ἰχθύων, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὰς Ἀρίγγας, τὴν Μουρούαν, τὸν Θύννον ἢ Τόνον, καὶ τὰς Σάρδας.

Εἰς τὸ ἐμπόριον δύο κυρίως εἶδη διακρίνονται αἱ λευκαὶ ἢ ἀπλῶς παστὰ ἀρίγγαι, καὶ αἱ ἐρυθραὶ, αἵτινες μετὰ τὸ ἀλάτισμα, ἐκτίθενται εἰς τὸν καπνόν ἢ ἐργασία αὕτη τοῦ καπνίσματος γίνεται ἐντὸς ἰδίων κλιθῶν, ὅπου προετοιμάζονται 40 — 42,000 τὸ ἡμερονύκτιον.

Ἡ μουρούνα παραδίδεται ἐπίσης εἰς τὸ ἐμπόριον κατὰ δύο τρόπους. Ἡ ἀπλῶς παστῇ, δηλ. ἀφοῦ πρῶτον ἀλατισθῇ, ἐκτίθεται ἔπειτα εἰς τὸν ἥλιον καὶ ἡ ταριχευτῇ, εἶναι δὲ ἰδιαιτέρος τρόπος ἀποξηράσεως διὰ νὰ κατασταθῇ σκληροτάτη, ἥτις ἐπομένως περιτυλίσσεται ἐν εἰδει ῥάβδου.

Ἀφοῦ ἀγρευθῇ ὁ θύννος κόπτεται κυρίως εἰς τεμάχια, τὰ ὁποῖα ἀφοῦ τηγανισθῶσιν ἐντὸς ἐλαίου ἢ ψηθῶσιν ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἐγκλείονται εἰς πίθους, τοὺς ὁποίους συμπληροῦσι δι' ἐλαίου.

Τὰς δὲ σάρδας διατηροῦσιν ἢ διὰ τῆς παστώσεως ἢ ἐντὸς ἐλαίου, κατὰ βούλησιν. Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, οἱ ἰχθεῖς τίθενται ἐντὸς πίθων μετὰ στρωμάτων ἁλατος. Οὕτω δὲ τεθειμέναι μένουσιν ἐπὶ 40 ἢ

42 ἡμέρας, μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁποίων τὰς πλύνουσι, τὰς στραγγίζουσι, καὶ τὰς στιβάζουσιν εἰς ἄλλους πίθους. Δὲν μένει δὲ τότε ἄλλο τι εἰμὴ ἡ ἀποστολή. Ἡ διὰ τοῦ ἐλαίου προπαρασκευῆ εἶναι περιπλοκωτέρας. Ἀφοῦ ἀφαιρεθῶσιν αἱ κεφαλαὶ τῶν ἰχθύων καὶ τὰ ἐντόσθιά των, πολλάκις δὲ καὶ ἡ ἄκανθα ἀλατίζουσιν αὐτοὺς, τοὺς πλύνουσι, καὶ τοὺς ἀποξηραίνουσιν, ἔπειτα τοὺς ἐνθέτουσιν ἐντὸς βραστοῦ ἐλαίου μέχρι 250° ἐπὶ δύο ἢ τρία λεπτά τῆς ὥρας. Μετὰ δὲ τὴν ἐκ τοῦ λουτροῦ τούτου ἐξοδον, ἐντίθενται ἐντὸς πιξιδῶν ἐκ λευκοσιδήρου, ὧν τὰ κενὰ πληροῦσι δι' ἐλαίου. Ἐπὶ τέλους τὰ κυτία ταῦτα, ἐπικολληθέντος τοῦ καλύμματός των, ἐμβάπτονται ἐντὸς ζέοντος ὕδατος, ἐν διαστήματι χρόνου, ποικιλομένου κατὰ τὰς διαστάσεις αὐτῶν.

Παυσανίας.

Η ΕΚ ΡΟΔΩΝ ΑΝΘΩΔΕΣΜΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Ἐκ τῶν τοῦ Emile Richebourg.

Μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

[ὑπὸ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Κ. ΦΡΑΝΤΖΗ].

I.

Τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου 1837, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ, περὶ τὴν 4 ὥραν τῆς ἐσπέρας, δύο κυρία περιέμενον ἐν τῇ μικρᾷ γαλλικῇ πόλει Σωμώνῃ τὴν διάβασιν τοῦ διὰ Παρισίους λεωφορείου.

Καθὰ ὁ τὸ γραφεῖον τῶν λεωφορείων διευθύνων ἐφρόνει, αἱ κυρία αὗται μὴ προμισθώσασαι τὰς θέσεις των, πολὺ πιθανὸν ἦτο νὰ μὴ εὕρισκον τοιαύτας εἰς λεωφορεῖον τῆς ἐσπέρας ἐκείνης· τὸ τοιοῦτον πολὺ δυσπρόσθετος τὰς ὁδοιπόρους, αἵτινες ἀνεξαρτήτως τῆς βραδύτητος τῆς εἰς Παρισίους ἐπιστροφῆς των, ἦν ἐξ ἀνάγκης ἤθελον ὑποστῆ, οὐδεμίαν εὐρισκον εὐχαρίστησιν νὰ διανυκτερεύσωσιν εἰς δωμάτιον ξενοδοχείου.

Αἱ ἐν λόγῳ ὁδοιπόροι, αἵτινες δὲν εἶχον ἀκόμη κρίνει ἀναγκαῖον νὰ ἐγγράψωσι τὰ ὀνόματά των εἰς τὰ βιβλία τοῦ γραφείου τῶν λεωφορείων, ἦσαν μήτηρ καὶ θυγάτηρ, ἐπληροῦντο δ' ἐκ τῆς πόλεως Βουρβῶν-λεβαίν, ὅπου εἶχον διέλθει ἡμέρας τινὰς μετὰ συγγενῶν των.

Ἡ μήτηρ ἦτο τεσσαρακονταπενταετής περίπου, ἡ δὲ θυγάτηρ εἰκοσαετής, ἀξιοπαρατηρήτου καλλονῆς.

Τὸ λεωφορεῖον ἀφίκετο, συρόμενον ὑπὸ τεσσάρων ἰσχυρῶν ἵππων, καὶ μέγαν ποιῶν θόρυβον ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου τῆς ὁδοῦ.

Ὡς ὁ ὑπάλληλος εἶχε προῖδει, πᾶσαι αἱ θέσεις ἦσαν κατεληγμέναι, πλὴν μιᾶς ἐσωτερικῆς, ἣν μία ἐκ τῶν δύο κυριῶν ἠδύνατο νὰ καταλάβῃ, ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἤθελον αὗται νὰ χωρισθῶσιν, ἀπεφάσισαν νὰ διανυκτερεύσωσιν ἐν Σωμώνῃ.

Εἰς τὸ ἐμπόδιον τοῦτο, ὅπερ δὲν εἶχομεν προῖδει, εἶπεν ἡ νεωτέρα τῶν ὁδοιπόρων, ὀφείλομεν ἤδη νὰ

ὑποκύψωμεν, ἄλλοτε δὲ θέλομεν λαμβάνει πρόνοιαν περὶ προμισθώσεως θέσεων.

Τὴν δεκάτην ὥραν τῆς πρώτης τῆς αὐρίου θὰ ἔχγητε δύο καλὰς θέσεις, εἶπεν ὁ τὸ γραφεῖον τῶν λεωφορείων διευθύνων, ἵνα τὰς παρηγορήσῃ προεμισθώσαν ἐπομένως αὗται δύο θέσεις διὰ τὴν ἐπαύριον, ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς κυρίας Δουπλεις καὶ τῆς θυγατρὸς τῆς.

Ἦδη εἶπεν ἡ μήτηρ πρέπει νὰ σπεύσωμεν πρὸς ἀναζήτησιν ξενοδοχείου, οὐδὲν δ' ἄλλο ὑπολείπεται ἡμῖν, ἢ νὰ μὴ εὕρωμεν τοιοῦτον.

Ὡ! δὲν ὑπάρχει φόβος δι' αὐτὸ, ὑπέλαβεν ὁ ὑπάλληλος μειδιῶν· ἐπειδὴ ὅμως φαίνεσθε οὐχὶ καλῶς διατεθειμένη, ὅπως διέλθητε τὴν νύκτα ἐν ξενοδοχείῳ, θὰ σὰς ὀδηγήσω, ἂν εὐαρεστήσῃτε, παρὰ τινι κυρίᾳ, ἥτις θὰ θέσῃ εἰς τὴν διέθεσίν σας ἐν τῷ δύο δωματίᾳ μετ' ἐπίπλων· εἰς τὴν ἰδίαν κυρίαν δύνασθε νὰ παραγγείλητε τὸ δεῖπνόν σας, καὶ ἐκ τῶν προτέρων εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σὰς βεβαιώσω, ὅτι δὲν θέλετε δυσαρεστηθῆ.

Εὐχαρίστως τῶν κυριῶν ἀποδεχθεισῶν τὴν πρότασιν τοῦ ὑπαλλήλου, παρήγγειλεν οὗτος τῷ ὑπηρετῇ του νὰ τὰς ὀδηγήσῃ παρὰ τῇ κυρίᾳ Ζακέτ.

Ὀλίγον μετέπειτα ἡ κυρία Ζακέτ ὑπεδέχθη τὰς δύο ὁδοιπόρους καὶ μετὰ μεγάλης εὐγενείας ἐτοποθέτει αὐτὰς εἰς τὰ δύο παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου ὑποσχεθέντα δωμάτια, μεθ' ἐξαίρετον παρέθετε αὐταῖς δεῖπνον ἐκ τρώκτου (ποταμίου ἰχθύος), πέριδικας καὶ διαφόρων ὀπωρῶν.

Καθ' ὃν χρόνον αἱ ὁδοιπόροι εὕρισκοντο εἰς τὰ ὀπωρικά, ἤχος κλειδοκυμβάλου ἠκούσθη εἰς παρακείμενον δωμάτιον.

Ἔχετε μουσικὸν τινα εἰς τὸν οἶκόν σας; ἠρώτησεν ἡ νέα.

Ὁ υἱὸς μου εἶναι μουσικὸς ἀπεκρίθη ἡ κυρία Ζακέτ, μεθ' ὕφους ὑπερηφανεῖας προφανῶς ἐνδεικνυομένης.

Α! εἶναι ὁ υἱὸς σας εἶπεν ἡ νέα, μεγαλειτέραν δούσα προσοχὴν εἰς τοὺς ἤχους τοῦ κλειδοκυμβάλου· μετὰ τινὰς δὲ στιγμὰς, ἱκανὴν ἔχει, προσέθετο, δεξιότητα ὁ υἱὸς σας, κυρία· τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Κόμητος Ὁρὺ ἐξαίρετα ἐκτελεῖ τὴν στιγμὴν ταύτην.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Κυρίας Ζακέτ ἐξήστραψαν ἐκ χαρᾶς, μετ' εὐχαριστήσεως δ' εἶπεν, ὅτι ὁ υἱὸς τῆς πάντοτε εἶχε κλίσιν εἰς τὴν μουσικὴν, καὶ ὅτι εἰκοσαετῆς ἦδη ὦν, ἀπὸ τοῦ δεκάτου τῆς ἡλικίας του ἔτος κατεγίνετο εἰς αὐτὴν, ὅτι ἐπαιζεν ἀκόμη πλαγίαυλον καὶ βάρβιτον, καὶ ὅτι ἐπὶ πολὺν χρόνον πολλὰ δι' αὐτὸν ἐξώδευσε χρήματα, μὴ κατωρθώσασα μῦλα ταῦτα νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ὄνειρόν του, νὰ τὸν στείλῃ δηλαδὴ εἰς Παρισίους· ὅτι οὐχ ἥττον καταγίνας αὐτὸς πολὺ, ἦτο ἦδη μουσικοδιδάσκαλος, ἀποζημιῶν μεγάλως αὐτὴν δι' ὅσας ὑπέστη θυσίας· ὅτι πρὸ τεσσάρων ἐτῶν συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ σχηματίσῃ μουσικὴν ἐξ εἰκοσιν ὀργάνων, ἣν αὐτὸς διηύθυνεν ἕκτοτε, τοῦ κόμητος Β... πρώην κυρίου τῆς χορηγήσαντος τὸ πρὸς ἀγορὰν ὀργάνων ποσόν, καὶ ὅτι χάρις εἰς τὸν υἱὸν τῆς ἡ μικρᾷ

πόλις των εκέκτητο εξαισίας μουσικής, κατά τὸ λέγειν τῶν εἰδημόνων.

Πολὺ καλὰ, κυρία, ἀπήντησεν ἡ νεάνις· ὁ υἱὸς σας τοιουτοτρόπως κατέστη ἄξιος τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν συμπατριωτῶν του.

Μάλιστα, δεσποινίς, πλὴν ὅμως τούτου, ἡ μουσική μας ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν πλεον ἢ ἀπαξ νὰ συνδράμη δυστυχεῖς, εἴνεκε δὲ πάντοτε πρόθυμος εἰς ἐκτέλεσιν εὐεργετικῆς πράξεως. Τὴν ἐσπεραν ταύτην μάλιστα θὰ λάβῃ μέρος εἰς τινὰ συναυλίαν, ἣν ὁ υἱὸς μου καὶ τινες φίλοι του διοργάνωσαν, ὑπὲρ πτωχῆς τινος γυναικὸς χήρας, με πέντε ὄρφανὰ, ὧν τὸ μεγαλύτερον μόλις εἶναι ὀκταετής.

Φρικῶδες!

ὦ! μάλιστα, δεσποινίς, φρικωδέστατον· ὁ πατὴρ τῶν δυστυχῶν ὄρφανῶν ἦτο ξυλουργός· πάντες τὸν ἐγνώριζον ἐν τῇ πόλει ὡς ἐξαιρετον πατέρα, κελὸν σύζυμον, ἐργατικὸν καὶ τίμιον, παρ' ὧν δ' ἠγαπᾶτο καὶ ἐξετιμᾶτο· πρὸ μηνὸς εἰργάζετο οὗτος εἰς τὸ κωδωνοστάσιον τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ὅτε ἡ πηγματοστασία (σκαλωσιὰ) ἐθραύσθη, καὶ ὁ δυστυχὴς ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ λιθοστράτου τῆς ὁδοῦ, ὁπότεν τὸν ἀνήγειραν τεθνεῶτα, καθημαγμένον, με ὅστ' αὐτὸν τεθραυμένον καὶ τὴν κεφαλὴν διερρηγμένην.

Αἱ δύο ὁδοιπόροι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ καταστείλωσι κραυγὴν φρίκης.

[Ἔπεται συνέχεια.]

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΦΡΙΑΔΡΙΚΗ

ἐπὶ τῇ εορτῇ τῆς μικρᾶς τῆς ΔΟΥΚΙΑΣ.

Γιορτὴ στολιζέει τῶμορφο περβόλι τῆς ζωῆς σας
Γιορτὴ γιομάτη ἀπὸ χαραῖς γιομάτη ἀπὸ ἐλπίδαις,
Γιορτὴ π' αὐξάνει μ' ὄνειρα ὅσ' τὰ βᾶθη τῆς ψυχῆς σας,
Γιορτὴ ποῦ χύνει ὅσ' τοὺς γονεῖους ὀλόχρυσες ἀχτίδαις.
Τέτοια γιορτὴ, τέτοια χαρὰ ποῦ σήμερα προβάλλει,
ὦ, νὰ σᾶς δώσῃ ὁ Θεὸς νὰ τὴν ἰδῆτε πάλι.

Πόσαις μανοῦλες δύστυχες, ὡσὰν κι' ἐσὲ μανοῦλες,
Γιὰ μιὰ φορὰ γιορτάσανε μονάχα τὸ παιδί τους,
Γιὰ μιὰ φορὰ ἀναγαλίασαν οἱ μαῦρές των καρδοῦλαις,
Μὰ ἄλλη δὲν τὸ χάρικε ἡ ὄρφανὴ ψυχὴ τους.
Δὲν ξαναγιόρτασαν μαζὺ δὲν τῶχανε σιμά τους,
Ποῖός τῶλπιζε πῶς θὰ χαρῆ ὁ χάρος τὰ ὄνειρά τους!

Ὁ νοῦς μου δρόμο ἄλλαξε κι' ἄλλου ἄλλου πλανᾶται,
Σὲ περασμένη συμφορὰ ποῦ μ' ἔστειλλε ὁ Θεὸς μου,
'Αλλ' ὄχι! ὄχι! σήμερα κάλλιο νὰ μὴ θυμάται,
'Ἡ πονεμένη σου ψυχὴ τὰ βᾶσανα τοῦ κόσμου.
Σπείρε χαρὰ ὅσ' τὸ σπῆτι σου κ' ἐλπίδες ὅσ' τὸ περβόλι,
Πάντα νὰ σπέρνης καὶ χαρὰ νᾶναι ἡ ζωὴ σας ὅλη.

Εἶθε νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς σιμά σου νὰ βλασταίνῃ,
Νὰ τὴν ἰδῆς περίφανη κοπέλλα μιὰ ἡμέρα,
Μ' ὄλα τοῦ κόσμου τὰ κλά τὰ χρόνια νὰ διαβαίνῃ,
Καὶ νὰ τὴν κράζουν διαλεχτὴ τοῦ τόπου θυγατέρα.
Εἶθε νὰ ὅσ' τῇ χαρίσῃ ὁ Θεὸς χρόνια πολλὰ νὰ ζήσῃ
Καὶ ἡ καρδοῦλα τῆς νὰ εὐρῆ ὅ,τι ὅσ' τῇ γῆ ποθήσῃ.

N. Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * * Ὁ βουλευτὴς κ. Ρύλανδς, ἀγορευὼν ἐν Μπέρνλεϋ εἰς ἐπήκοον πολυπληθοῦς ὀμηγύρευος, εἶπεν ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα 130 ἔτη ἐποίησεν ἡ Ἀγγλία κατακτήσεις ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ μείζονας τῶν τῆς Ρωσίας, κατέκτησε δηλαδὴ χώρας, ἐχούσας ἐν συνόλῳ ἕκτασιν 2,650,000 τετραγωνικῶν μιλίων μετὰ πληθυσμοῦ 250,000,000, ἐν ὧν αἱ τῆς Ρωσίας κατακτήσεις συνίστανται ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαλείμματος, εἰς 1,642,000 τετρ. μιλίων μετὰ πληθυσμοῦ 17, 133,000.

* * * Ἡ στολὴ ἦν ἔφερον ὁ παρὰ τῶν Ζουλοῦ φονευθεῖς πρίγκηψ Ναπολεὼν ἀνευρέθη καὶ παρεδόθη εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.

* * * Γραμματίων τῶν δέκα ταλλήρων ἐλήφθη παρὰ τινος ἐμπορικοῦ καταστήματος ἐν Ἰθάκῃ τῆς Πολιτείας Νέας Ὑόρκης φέρον τὰς ἐξῆς ἐπ' αὐτῷ λέξεις: «Τοῦτο εἶναι τὸ τελευταῖον ἐκ περιουσίας 100,000 δολλάρων ἦν μοι κατέλιπεν ὁ θεὸς μου» φυλαχθῆτε ἀπὸ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν οἶνον».

* * * Ἐξακολουθοῦσιν ἐν Ἰσπανίᾳ αἱ ταυρομαχίαι κατὰ τὰς εορτὰς τὰς ἐπακολουθησάσας τοὺς γάμους τοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου ἐγένετο ταυρομαχία εἰς ἣν παρήσαν 20, 000 λαοῦ.

* * * Αἱ πρόσοδοι τοῦ δημοσίου ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ ὑπελογίσθησαν εἰς 130,000 λίρας στερλίνας.

* * * Κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος ὑπολογιζόμενον ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1878 μέχρι 30 Ἰουνίου 1879, ἐκόπησαν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις νομίσματα ἀξίας 68,312,692 δολλάρων, ἐκ τούτων ἦσαν 2,759,412 νομίσματα χρυσᾶ τὰ δὲ λοιπὰ ἀργυρᾶ.

* * * Κατὰ τὸ ὡς ἄνω οἰκονομικὸν ἔτος τὰ ἔσοδα τοῦ δημοσίου ταμείου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἀνῆλθον εἰς 288,000, 000 δολ. τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 264,000,000 ὥστε ἀπομένει περίσσευμα 24,000,000 δολλ. Τὸ χρέος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἀνέρχεται εἰς 2,016,049,722 δολλάρων.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Στατιστικαὶ πληροφορίες περὶ τῆς τηλεγραφικῆς ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ 1876 — 1878. Ὑπὸ τοιούτον τίτλον ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ τμηματάρχου τοῦ τηλεγραφικοῦ τμηματος κ. Β. Γιαννούλη φυλλάδιον περιέχον στατιστικὰς πληροφορίες τῶν ἐργασιῶν τοῦ τηλεγράφου κατὰ τὰ ἔτη 1876, 1877 καὶ 1878 μετὰ γενικῶν παρατηρήσεων. Ἐκ τούτων εὐχαρίστως μαθηθάνομεν, ὅτι τὸ ἔλλειμμα κατὰ τὸ 1876 ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 174,654,31, τὸ 1877 ἠλαττώθη εἰς 118,645, 98 κατὰ δὲ τὸ 1878 ἀντὶ ἐλλείμματος προῆλθε περίσσευμα 31,390.37.

ΠΙΝΑΞ
ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ἀαρίφη πασῶς	139	Θεὰ Φρίγγα	85
Ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ	33	Θὰ κάμω ὅ,τι θέλω	91
Ἄγρα συζύγου	15	Θεσσαλονίκη	173
Ἀγγελία λευκοσιδήρου	87	Θάρρος	75
Ἀγνὴς καὶ Ἰνδρας	70, 78	Ἰαπωνία	80
Αἰνίγματα	32, 80, 120	Ἴρις ἐν νυκτὶ	79
Ἀλέκο πασῶς	101	Ἰεροσόλυμα	59, 95
Ἀμερικῆς οἰκονομικὴ κατάστασις	6	Ἰχθεῖς	190
Ἀμαρτίαι γονέων	147	Κορασίων ἀνατροφή	7
Ἄνδερσον	62, 66	Κρεμλίνον	13
Ἀναποφάστιστον ἐν τῇ Θρησκείᾳ	9	Καλλιέργεια τῆς γῆς ἐν Ἑλλάδι	25
Ἀξιώματα	152	Κλεῖε τὴν θύραν	55
Ἀπόφασις	137	Κλεῖε τὸ στόμα σου	61, 87
Ἀποικία Νατᾶλ	46	Καφὲς	66
Ἀποφθέγματα	168, 188	Κλῆρος ἐν Ρωσίᾳ	79
Ἀρχαιότητες Μυκηνῶν	51	Κινέζοι	80, 98, 130, 137
Ἄρκτου θήρα	1, 10, 22, 36	Καπνίζειν	115
Ἀφρικανικὴ φυλὴ	167	Κατακλυσμός	122
Ἀχμέτ Μουχτάρ πασῶς	31	Κύπρος	126
Αὐταπάρνησις	97	Καθούλ	146, 156
Ἀστυνομίας διαταγὴ περὶ ὑπηρετῶν	185	Καθιάρη Στρατηγός	149
Ἀνοδέσμη ἐκ βόδων	191	Κτενοποιία	183
Βεζίρης Χάρεδιν	29	Κύων πιστὸς	183
Βιβλιοθήκαι μεγάλαι	3, 14	Κωνσταντινούπολις, ἡ	186
Βιβλικὴ Ἑταιρία	17, 89	Λευκοθέα	125
Βίου ἐπιστήμη	136	Λογογράφοι	32
Βλασφημίαι	57	Δέων Μελαῶς	187
Βοναπάρται	177	Δέων Χαϊρωνείας	174
Βραχμανισμός	86, 89, 98, 109	Μεγάλα ἀποτελέσματα ἐκ μικρῶν αἰτιῶν	111
Γενεαλογία εὐτυχοῦς	51	Μτέσας	93
Γραφαὶ Ἱεραι	81, 129, 145	Μουσικὴ συνεταιρικὴ ἐν Γερμανίᾳ	182
Γράνδ, ὑποδοχὴ	63, 139	Μαρία Χριστίνα ἀρχιδούκισσα, βασίλισσα Ἰσπανίας	190
Γεωργιαναὶ γυναῖκες	180	Μυστηριώδης φωνὴ	178
Γρεϋ	163	Μωρίαί	31
Διφθερίτις	34	Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως	33
Δικ 51, 57, 69, 73, 81, 94, 102, 105, 113, 142, 150, 154		Μετάνοια	41
Δικαιοσύνη παρ' Ἀφρικανοῖς	111	Μικρὰ κόρης φώσφορα	41
Δικαιοσύνη Ρωσικὴ	179	Μίθρας	44
Δερβίσις Ἅγιος	117	Μαρτίου 25	49
Δισραέλη οἰκογένεια	30	Μέθη	64, 72
Δεληγεώργης	84	Μεθύσων θεραπεία	111
Δουξ Κομπερλάνδ	22	Μέκκα	125
Εὐδοκίμησις ἐν τῷ βίῳ	7, 73	Μακροβιότης	136
Ἐπισήμων ἀνδρῶν θάνατος	15	Νέα Ὑόρκη	178
Εὐμένεια Κυρίου	25	Νέον ἔτος	1
Ἐκπαίδευσις ἐν Ἑλλάδι	47	Νατιέρ Σιρ Κάρολος	174
Ἐκλογαὶ καὶ Κυριακὴ	65	Ὅφις ἐν βιβλιοθήκῃ	43
Ἐπαίται ἐν Ἀθήναις	121	Ὀρφανοτροφεῖον Χ. Κῶστα	63
Ἐκδρομὴ εἰς Βόρειον Πόλον	127, 167	Ὁ Χριστὸς ὡς βασιλεὺς	121
Ἐρρίκος Βέργ	145	» ἐν Ἰνδίαίς	153
Ἐφάστεια	18	Οἰκονομικὰ Ἑλλάδος	161
Ἐλίς Βέριττ	76	Πολιτικὴ Ἑλλάδος	118
Ἐγμένων Βουλγαρίας	83	Πίστις	161
Θρησκευτικὸν ζήτημα ἐν Γαλλίᾳ	168	Πατέρες καὶ τέκνα	166

Πλούτη αρχαίων	79	Ταχυδρομεία	110
Πλάνης τῆς Ἀραβίας	7	Τυφλοὶ ἔξοχοι	123
Πολυσαρκείας Θεραπεία	7	Τελετὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει	131
Ποικίλα 8, 16, 24, 32, 40, 48, 56, 64, 72, 80, 87, 95, 104, 112, 119, 128, 136, 144, 152, 160, 168, 176, 184, 192		Τερικ πασᾶς	141
Πτωχοκομειὸν οἶνος	10	Υλισμὸς	138
Πριγκίπισσα Ἀλίχη	13	Υπομονή	105
Ποιήματα 16, 48, 64, 88, 96, 104, 112, 120, 144, 176, 183, 184, 192		Υδροφοβίας Θεραπεία	8
Πρίγκηψ Δουδοβίκος	109	Φερρὸ νόμος	175
Πίθηκοι ἐργαζόμενοι	101	Φωλεοθήραι	36
Ῥοθτσιλδ ὁ	117	Φιλολογικὸν νεκρολόγιον	44
Ῥαφαήλ	180	Φραγκλῖνος Βενιαμίν	170
Ῥόβερτς στρατηγός	6	Φοβερὸν δилημμα	159
Συγκοινωνίας μέσα	18	Χριστιανισμὸς ἐν Ἰαπωνίᾳ	169
Σταφίς ἐν Καλλιφορνίᾳ	50	Χαρακτῆρες ἔθνηκοι	119
Συγγνώμη	113	Χάου ὁ φιλέλληγν	26
Στέφανος καὶ ὁ Κῶων	134	Χριστιανισμὸς	31
Στρατὸς Φαραῶ	160	Ῥρολόγιον	147

ΠΙΝΑΞ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ

Ἄγρός, σελ. 5. — Ἀχμέτ Μουχτάρ πασᾶς, σελ. 31. — Ἀρχαιότητες Μικηνῶν, σελ. 52. — Ἄνδερσων, σελ. 68. — Ἀλέκο πασᾶς, σελ. 101. — Ἀαρίφ πασᾶς, σελ. 140. — Βεζύρης Χαρεδίν, σελ. 29. — Βέριττ, σελ. 76. — Γιακούβ Χάν, σελ. 124. — Γέφυρα φυσικὴ, σελ. 133. — Γεωργιαναὶ γυναῖκες, σελ. 180. — Δουξ Κούμπερλανδ, σελ. 20. — Δημ. Σούτσος, σελ. 60. — Δεληγεώργης, σελ. 85. — Δυστροφῶν μαθητῆς, σελ. 148. — Εὐγένεια, σελ. 109. — Ζουλοῦ, τελ. 61. — Θεὰ Ἴσις, σελ. 43. — Θεὸς Ἀγνῆς, σελ. 71. — Θεσσαλονίκη, σελ. 173. — Θεὰ Φρίγγα, σελ. 37. — Θάρρος, σελ. 77. — Ἰνδρας, σελ. 71. — Ἰνδικὴ τριάς, σελ. 90. — Κρεμλίνον, σελ. 13. — Κάουφμαν, σελ. 69. — Κινέζοι, σελ. 98, 130. — Καβανιάρη, σελ. 149. — Καβούλ, σελ. 156. — Λευκοθέα, σελ. 125. — Λιμὴν Σαγγαί, σελ. 181. — Λέων Μελάς, σελ. 188. — Μητροπολίτης Ἀνδριανουπόλεως, σελ. 34. — Μτέσας, σελ. 93. — Ναύτης, σελ. 157. — Ναπολέων Α', σελ. 165. — Πριγκίπισσα Ἀλίχη, σελ. 12. — Πριγκίπισσα Θήρα, σελ. 21. — Πέτροβιτς, σελ. 53. — Πρίγκηψ Βουλγαρίας, σελ. 84. — Παῖδες καὶ ὁ κῶων, σελ. 92, 100. — Πρίγκηψ Ναπολέον, σελ. 108. — Ῥόβερτς, σελ. 4. — Ῥόθτσιλδ, σελ. 117. — Σατιβάγιο, 45, 172. — Σκάφος, σελ. 164. — Τσέλμφορντ, σελ. 116. — Τευφικ πασᾶς, σελ. 141. — Τζένκης, σελ. 159. — Φωλεοθήραι, σελ. 36. — Χάου, σελ. 28. — Χρωματισμένη εἰκὼν, σελ. 1. — Χριστίνα Μαρία ἀρχιδούκισσα, σελ. 189. — Ψυχρολουσία, σελ. 132.